

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **J. R.**, zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 26.6.2017 č.j. MSK 83619/2017, sp. zn. DSH/449/2017/Blá,
o dopravním přestupku,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 26.6.2017 č.j. MSK 83619/2017, sp. zn. DSH/449/2017/Blá žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kopřivnice, odboru správních činností č.j. 58536/2016/Šost, sp. zn. OSČ-5685/2016 ze dne 15.11.2016, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku, neboť dne 30.6.2016 v 18:00 hodin řídil motorové vozidlo tovární značky JEEP, RZ X v katastru obce Příbor, na silnici I/48, na 32,5 km, ve směru jízdy od obce Hranice směrem na obec Frýdek-Místek nedovolenou rychlostí, přičemž mu byla Policií ČR jako nejnižší skutečná rychlost

naměřena rychlost jízdy 151 km/h a tím překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zákonem o silničním provozu mimo obec o 50 km/h a více, přesně tedy o 61 km/h. Žalobce svým jednáním porušil ust. § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, čímž spáchal z nedbalosti přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 6 000 Kč a sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce 6 měsíců. Zároveň mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které uvedl, že bylo z jeho strany navrženo provedení místního šetření, které by napomohlo k přesnému zajištění místa spáchání přestupku. *„V rozhodnutí je uvedeno, že přestupek byl spáchán na silnici I/48 v katastru obce Příbor, s doplněním směru jízdy v době spáchání přestupku a vzniká tedy logická pochybnost o tom, kde měl být údajný přestupek spáchán.“* Dále žalobce namítal, že v rámci celého řízení mu nebyly prokázány materiální znaky daného jednání, tedy že svým jednáním kohokoli ohrozil či narušil veřejný zájem. Žalobce odkázal na rozsudek NSS č.j. 5 As 104/2008-45 ze dne 14.12.2009. Přesné zjištění místa přestupku považuje žalobce v souvislosti s materiálním znakem přestupku za klíčové, když v místě, kde měl být přestupek spáchán, se jedná o rovný přehledný úsek komunikace. Vzniká zde pochybnost o ohrožení jakéhokoli veřejného zájmu či konkrétních osob, kdy naměřená rychlost v místě mimo zástavbu a na přehledném rovném úseku není zjevně nepřiměřenou. *„Lze se domnívat, že i když žalobce po formální stránce přestupek spáchal, ovšem nebylo mu prokázáno, že by svým jednáním kohokoli ohrozil.“* Proto, aby byl žalobce uznán vinným za přestupek, musí správní orgán prokázat naplnění obou těchto znaků přestupkového jednání (formální i materiální znak).

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém vyjádření k podané žalobě ze dne 29.8.2017 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 26.6.2017 č.j. MSK 83619/2017, sp. zn. DSH/449/2017/Blá, připojeného správního spisu Městského úřadu Kopřivnice, odboru správních činností sp. zn. OSČ-5685/2016, připojeného správního spisu žalovaného sp. zn. DSH/449/2017/Blá a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázané následující skutečnosti, které mají vztah k jednotlivým žalobním bodům uváděným v žalobě žalobce:

- z oznámení přestupku ze dne 30.6.2016 sepsaného na místě silniční kontroly, že dne 30.6.2016 v 18:00 hodin v katastru obce Příbor, silnice I/48, žalobce jako řidič vozidla JEEP, RZ X, překročil nejvyšší povolenou rychlost mimo obec. V místě, kde je povolena rychlost max. 90 km/h, jel rychlostí 156 km/h,

po odečtu odchylky radaru je výsledná rychlost 151 km/h. Směr jízdy žalobce byl od obce Hranice směrem na obec Frýdek-Místek, kilometr 32,5. Z oznámení vyplývá, že jej žalobce vlastnoručně podepsal, ale k vytýkanému přestupku se nevyjádřil;

- z oznámení přestupku ze dne 18.7.2016 č.j. KRPT-152964-7/PŘ-2016-070406, že obsahuje stejný popis přestupku jako výše uvedené oznámení přestupku sepsané na místě silniční kontroly;
- z úředního záznamu ze dne 18.7.2016, že obsahuje stejný popis přestupku, jak je shora uvedeno, a že je podepsán pprap. D. D. K tomuto úřednímu záznamu byla připojena fotografie pořízená z měření rychlosti (číslo snímku 9933), přičemž na fotografii je údaj 156 km/h a detailní záběr vozidla JEEP s RZ X a dále přesné souřadnice GPS;
- z osvědčení číslo 721013/6/131 vystaveného dne 15.6.2015 Policií ČR KŘP Msk, OSD Ostrava, že toto osvědčení opravňuje G. D. k ovládání laserového měřiče rychlosti systému MicroDigiCam LTI a dále z osvědčení číslo 2662/14/091 ze dne 15.6.2015, že toto osvědčení mj. opravňuje G. D. k ovládání měřiče rychlosti typu Ramer 10;
- z ověřovacího listu č. 83/16 vystaveného dne 13.4.2016, že byl ověřen silniční radarový rychloměr Ramer10 C, výrobní č. měřidla 16/0277 se závěrem, že rychloměr byl ověřen a lze jej používat k měření rychlosti do 12.4.2017;
- z oznámení o zahájení přestupkového řízení a předvolání obviněného k ústnímu jednání ze dne 7.9.2016, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání ve věci shora uvedeného přestupku na den 6.10.2016 v 10:00 hod. Toto předvolání si žalobci osobně převzal dne 9.9.2016;
- z přípisu, který byl doručen správnímu orgánu I. stupně dne 5.10.2016, že se zmocněnec žalobce omlouvá z ústního jednání nařízeného na den 6.10.2016. Dále zmocněnec sdělil, že se nedostaví ani žalobce z důvodu zahraničního pobytu. Zmocněnec žalobce žádal správní orgán I. stupně, aby přesně specifikoval místo spáchání přestupku a prokázal materiální znaky přestupku. Dále navrhoval doplnění dokazování o výsledcích zasahujících policistů. K tomuto přípisu je připojena plná moc ze dne 4.10.2016, kterou žalobce zmocnil advokáta JUDr. Radka Bechyně k zastupování ho v řízení o přestupku;
- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně ze dne 6.10.2016, že se k tomuto jednání nedostavil žalobce ani jeho zmocněnec. Správní orgán I. stupně konstatoval, že ve věci bude nařízeno nové ústní jednání;
- dne 10.10.2016 předvolal správní orgán I. stupně zmocněnce žalobce k ústnímu jednání na den 15.11.2016 v 10:00 hod;

- z přípisu ze dne 11.11.2016, že se zmocněnec žalobce omluvil z ústního jednání nařízeného na den 15.11.2016 z důvodu kolize s jiným jednáním a dále uvedl, že se ani žalobce nemůže na toto ústní jednání dostavit, a to z rodinných důvodů;
- ze sdělení k omluvě z nařízeného ústního jednání dne 15.11.2016, že správní orgán I. stupně omluvu zmocněnce žalobce, tak jak byla předložena, neuznává;
- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně konaném dne 15.11.2016, že toto jednání proběhlo za nepřítomnosti žalobce i jeho zmocněnce;
- dne 15.11.2016 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.

Součástí správního spisu je blanketní odvolání žalobce, které podal prostřednictvím svého zmocněnce, proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 6.12.2016, jímž byla žalobci stanovena lhůta 5 pracovních dní k doplnění odvolání ze dne 5.12.2016. Dne 19.12.2016 bylo zmocněncem odvolání doplněno. Poté byla věc předložena s odvoláním žalovanému, o kterém, jak shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

V projednávané věci krajský soud postupoval v souladu s ust. § 75 odst. 2 s.ř.s., podle kterého soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- žalobce namítal, že nebylo přesně zjištěno místo spáchání přestupku. Krajský soud je toho názoru, že výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahuje zcela jasně a určitě místo spáchání přestupku, přičemž přestupek žalobce byl spáchán v katastru obce Příbor, na silnici I/48, na 32,5 km, ve směru jízdy od obce Hranice směrem na obec Frýdek-Místek, což vyplývá z oznámení přestupku ze dne 30.6.2016 a dále bylo místo spáchání přestupku dostatečně konkrétně popsáno v oznámení o zahájení přestupkového řízení ze dne 7.9.2016. Krajský soud nemá žádné pochybnosti o tom, kde byl přestupek žalobce spáchán a souhlasí s žalovaným, že místo spáchání přestupku bylo dostatečně upřesněno a místní šetření či zajištění místa spáchání přestupku by bylo nadbytečné, neboť by nepřineslo žádné nové poznatky a skutečnosti;
- dále žalobce namítal, že v rámci celého řízení mu nebyly prokázány materiální znaky daného jednání, tedy že svým jednáním kohokoli ohrozil či narušil veřejný zájem. Ani tato žalobní námitka není důvodná, neboť správní orgán I. stupně i žalovaný se v odůvodnění svých rozhodnutí patřičně zabývali a prokázali materiálními znaky přestupku žalobce. Krajský soud se s jejich závěry plně ztotožňuje, a proto na ně v dalším i plně odkazuje, neboť jinak by jen jinými slovy opakoval totéž. Podle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění k datu 30.6.2016, je přestupkem zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt použitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin. Materiální stránkou

přestupku se podle tohoto ustanovení rozumí porušení či ohrožení zájmu společnosti. Zájem společnosti chráněný zákonem č. 361/2000 Sb. je bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. V projednávané věci žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 61 km/hod, čímž nepochybně byl ohrožen zájem společnosti na bezpečném provozu na pozemních komunikacích, když toto jednání je bezpochyby ohrožující pro další účastníky silničního provozu. Žalobce namítal, že v místě, kde měl být přestupek spáchán, se jedná o rovný přehledný úsek komunikace a vzniká zde tedy pochybnost o ohrožení jakéhokoli veřejného zájmu či konkrétních osob, kdy naměřená rychlost v místě mimo zástavbu a na přehledném rovném úseku není zjevně nepřiměřenou. To, že byl přestupek spáchán na rovném přehledném úseku komunikace, krajský soud nepovažuje za významnou okolnost, která by vylučovala naplnění materiálního znaku přestupku a která by snížila nebezpečnost protiprávního jednání žalobce natolik, že by toto jednání nemohlo být z materiálního hlediska považováno za přestupek, neboť nejvyšší dovolená rychlost jízdy byla překročena výrazně a byla zcela nepřiměřená. Závěrem krajský soud podotýká, že v projednávané věci se nejednalo o hraniční případ popisovaný v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 104/2008-45 ze dne 14.12.2009.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 13. prosince 2017

JUDr. Petr Indráček
samosoudce